



הוועדה למשנה לתכנון ובנייה – היתרים – תמליל
תיק מספר 2024/0273.00
הורקניה 19, גוננים

מספר הוועדה : 23

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : ג' בכסלו תשפ"ה (04.12.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : דליה אלפסי, נלי צדוק

שעת תחילת הוועדה : 9:45

שעות סיום הוועדה : 17:10

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.



גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת R ג ו M ים

ישראל קלרמן:

האחרון בסדר יום, תיק מספר 2024/0273. אני רק אגיד, זה על בתי ספר ברחוב הורקניה 19 שפעם שעברה היה דיון בהתנגדויות, והמתנגדים באו והמבקשים באו, ודחינו את ההכרעה להיום על מנת לשמוע שתי נקודות, ממהנדס העיר או בא כוחו, שאני מבין שאמי פה.

דובר לא מזוהה:

אמי, כבר קראתי לו, הוא צריך להיכנס,

ישראל קלרמן:

אמי ארבל ייכנס, ועמנואל זילברמן, מנהל, קודם כל מנהל מנח"י,

עמנואל זילברמן:

לא מנהל מנח"י, מנהל אגף ממלכתי (לא ברור),

ישראל קלרמן:

לא, לא, שניה, לפני זה מנהל מנח"י גם פה אז,

עמנואל זילברמן:

מנהל מנח"י גם פה.

יהודה פרוידינגר:

אורי וירצבורגר.

ישראל קלרמן:

אורי?

יהודה פרוידינגר:

וירצבורגר.

עמנואל זילברמן:

אריק.

ישראל קלרמן:

אריק.

יהודה פרוידינגר:

אריק.

דובר לא מזוהה:

אריק, אריק.

עקיבא ברוך:

אורי זה אבא שלו.

ישראל קלרמן:

אורי זה אבא שלו, יהודה.

יהודה פרוידינגר:

כן, כן. אריק.

ישראל קלרמן:

אורי וירצבורגר?

יהודה פרוידינגר:

וירצבורגר. וירצבורגר.

ישראל קלרמן:

וירצבורגר.

עמנואל זילברמן:

וירצבורגר, כן.

יהודה פרוידינגר:

אמרת.

ישראל קלרמן:

ועמנואל זילברמן שהוא מנהל אגף?

עמנואל זילברמן:

ממלכתי, ממלכתי דתי.

ישראל קלרמן:

ממלכתי, ממלכתי דתי, ומנח"י.

עמנואל זלטס:

ועקיבא פה.

ישראל קלרמן:

ועקיבא ברוך, מנהל,

עקיבא ברוך:

סגן ראש מינהל,

ישראל קלרמן:

סגן ראש מינהל, מנהל אגף, נו,

(מדברים ביחד)

עמנואל זלטס:

מטה בינוי.

ישראל קלרמן:

מטה בינוי, יפה. ואמי ארבל, כמו שהזכרנו, שהוא בא כוחו של מהנדס העיר, כי מהנדס העיר לא יכל להיות פה, וייתנו לנו תשובות על שתי שאלות שנשאלו. נתחיל עם עמנואל ממנח"י, ואחרי זה נעבור לשאלות שהזכירו. ואם החברים ירצו, בבקשה. החברים, אני רוצה לשאול אבל,

יוחנן וייצמן:

מי היה בסיוור?

ישראל קלרמן:

שניה, וייצמן. אני אשאל שאלה ראשונה,

עקיבא ברוך:

בוא נעשה את השאלות,

ישראל קלרמן:

אז אני מתחיל.

עקיבא ברון:

שאלות.

ישראל קלרמן:

השאלה שאני רוצה לקבל עליה תשובה שהכירו פה המתנגדים, אנחנו הולכים פה על בינוי פינוי ולא על פינוי בינוי, והם שאלו והם אמרו שהם יודעים שאפשר ללכת גם על פינוי בינוי ולהעביר את בית הספר הזה בינתיים עד הבינוי לבתי ספר פנויים, לבניינים פנויים באזור, והשאלה היא למה לא לעשות את זה ואז זה ייטיב איתם. אז זה, עמנואל, אמרו לי שאתה יכול לתת תשובה, אז אחנו רוצים לשמוע תשובה על זה.

עקיבא ברון:

(לא ברוך).

ישראל קלרמן:

מה? בסדר, זה עמנואל יגיד לי, ואחרי זה נעבור לשאלות הבאות ו-,

עמנואל זילברמן:

אז אני אגיד ככה. בית הספר הזה מונה היום 700 תלמידים,

ישראל קלרמן:

כן.

עמנואל זילברמן:

ותלמידות. זה אזור הרישום הכי צפוף שיש לנו בעיר. כל שנה כמעט אנחנו צריכים לצופף יותר את אזור הרישום בגלל מספר התלמידים, מספר המשפחות שגרות באזור. כלומר, אם פעם למשל היו יותר רחובות בתוך אזור הרישום, הלכנו וצמצמנו את זה. אפילו שכונת קריית שמואל, אפילו שכונת קריית שמואל נמצאת מחוץ לאזור הרישום של גוננים. כל הילדים, כל הילדים חוץ ממספר קטן שגם ילדי חינוך מיוחד, גרים ברחובות הסמוכים. מדובר בבית ספר יסודי שמשרת בעצם את שכונת הקטמונים, שכונת גוננים הצמודה בלבד. אין לא ילדים מבקעה, לא ילדים מתלפיות, לא ילדים מקריית שמואל, לא ילדים מרחביה. ולכן כשאנחנו מדברים על להעביר 700 ילדים במבנה שנמצא באיזושהי סמיכות, אין לנו מבנה כזה. בדקנו את זה, בדקנו את כל המבנים שיש באזור,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) 10: 21, למה,

צחי ברים:

אדוני,

ישראל קלרמן:

אנחנו באיחור, קחו לכם,

דובר לא מזוהה:

אנשים באים פה, הולכים לשלם חניה, הכל בשביל עובדי עירייה? אני,

ישראל קלרמן:

מה זה קשור לעובדי עירייה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא קשור.

ישראל קלרמן:

זה לא קשור לעובדי עירייה, זה קשור אלינו. זה דיון שנקבע לפני זה. כן, בבקשה, הלאה, עמנואל.
תודה.

נלי צדוק:

אנחנו נקרא לך, כמה דקות.

דובר לא מזוהה:

כמה זמן ייקח?

ישראל קלרמן:

כמה שזה ייקח. תודה.

עמנואל זילברמן:

לכן אנחנו נתנו פה את האפשרות הזאת במבנים שהם בסביבה, מבנה שמאפשר ל-700 תלמידים, מבנה שמאפשר ל-700 ילדים לעבור למשך שנתיים שלוש, אין לנו מבנה כזה בסביבה ולכן מבחינתנו אחרי

הבדיקות האלה אין אפשרות כזאת, לקחת אותם, להעביר אותם למקום אחר, ואחרי זה להחזיר אותם כשייגמר הבינוי.

ישראל קלרמן:

אתה רוצה לשאול שאלה? לא. מאה אחוז, תודה עמנואל. השאלה הנוספת שעלתה, שאני יודע, אחרי זה אם ירצו החברים להוסיף, זה, מה? אמי, זה לכם, שאלה מבחינה תכנונית. הם טענו שמה שבית הספר, וואי, אני לא זוכר, תעלו את זה באמת על ה-, אולי תעלה את זה שאנחנו נוכל לראות את זה.

צחי ברים:

אמי כבר כמה דקות,

ישראל קלרמן:

על המיקום הם טענו ש-, למה בחרו את המיקום של בית הספר הגדול. אתם יכולים לעזור לי, חברים?

עקיבא ברוך:

כן, אני (לא ברור) .

ישראל קלרמן:

אה, עקיבא.

יהודה פרוידינגר:

קודם בשביל להבין את הטענה שלהם.

עקיבא ברוך:

יש שמה,

ישראל קלרמן:

אני רוצה גם מבחינה תכנונית, אחרי זה מבחינת עקיבא.

עקיבא ברוך:

(לא ברור) הסביר את זה לדעתי בפרוטרוט בפעם הקודמת. יש שמה מגרש ענק,

ישראל קלרמן:

רגע, שניה, אמי יעלה את זה, חכה רגע .

עקיבא ברוך:

בסדר, הוא יעלה תוך כדי, אני אקדים,

יהודה פרוידינגר:

אמי, רגע, אני,

ישראל קלרמן:

לא, אבל שנדע על מה אתה מדבר, עקיבא.

יהודה פרוידינגר:

עקיבא, עקיבא, רגע,

עקיבא ברוך:

לא, רגע, לא,

ישראל קלרמן:

חשוב,

עקיבא ברוך:

זה כמה כותרות לא קשורות. אני אומר, יש שם מגרש ענק של 11 דונם, בכל מקום אחר בעיר היינו מתכננים על המקום הזה שלושה בתי ספר. לבקשת התושבים המתנגדים שהיו פה ירדנו לשני בתי ספר, כדי להקל על צפיפות ועל עומס במגרש. זה דבר ראשון חשוב שהוועדה תדע. בכל מקום אחר בעיר, ואתם מכירים את העבודה שלנו ברחבי העיר, אנחנו בונים במקום הזה שלושה, אולי יותר אפילו. בסדר? אז זה הדבר הראשון, וזה חשוב להגיד.

צחי ברים:

מה גודל המגרש?

עקיבא ברוך:

11 דונם. עכשיו, יש שמה שני תאי שטח. יש תא שטח שהוא כלוא יותר בין הבניינים, ויש תא שטח שהוא,

יהודה פרוידינגר:

נכון. שהוא פתוח יותר.

עקיבא ברוך:

פתוח יותר.

יהודה פרוידינגר:

נכון.

עקיבא ברוך:

ההיגיון אומר שאם אנחנו רוצים לא להעמיס על הורקניה שזה רחוב צפוף, עמוס, ועוד יש לנו שמה בית ספר לחינוך מיוחד, ההיגיון אומר שאנחנו את פתרונות התנועה נפתור בתוך המגרש שלנו. וכן עשינו. ולכן בית הספר לחינוך מיוחד שהוא גם קטן יותר בנפח שלו וגם דורש יותר הסדרי תנועה נמצא במתחם הקרוב יותר להורקניה, ובא לציון גואל. אם אנחנו נעמיס עכשיו 700 הורים שמורידים את הילדים שלהם על רחוב הורקניה במקום הזה, זה יהיה הרבה הרבה יותר קשה לרחוב הורקניה. ולכן זה מאפשר לנו גם להכניס את בית הספר לתוך תא השטח הזה. זהו.

ישראל קלרמן:

תודה רבה. יהודה, בבקשה.

יהודה פרוידינגר:

אני פשוט רוצה להעלות את הנקודות שהם העלו בדיון הקודם, כי, הרי התגלגל הלאה התיק, אז לפחות שיהיה התייחסות. אחד, הם אמרו שהם התנגדו והם הביאו את יואל אבן מהנדס העיר למקום, והם הראו לו חלופה שהיא בעצם יותר בהמשך, ויואל אבן אמר להם שזו החלופה, מה שהם הראו להם, הנכונה ביותר, הטובה ביותר, ושככה התחילו באמת עם התכנון. ככה הם טענו. בגלל זה ביקשו להביא פה את יואל אבן, לשמוע מה הוא אומר. כי הוא אמר שהחלופה שהם הציגו נכונה יותר וטובה יותר, זה דבר אחד. דבר שני, הסדרי החנייה מבחינת התכנון, תכנון של הליך הבנייה, הסדרי החנייה המיטיבים שזה לא הכל ייכנס לעומס על הרחוב של הורקניה, הם בעצם (לא ברור) כמעט לשלב האחרון של הבינוי, אחרי הכל, אז יהיה חנייה בתוך השטח. הם אומרים, האם אפשר להסדיר שגם בשלב הראשון כבר, כשבונים כבר, כשמתחילים לבנות, כבר יוסדר את החנייה שתהיה פנימית ולא על הכביש של האנשים שמגיעים, גם לחינוך המיוחד וגם לבית הספר הרגיל. הדבר השלישי שהם דיברו זה שהכניסה לבית הספר בעצם תגרום לזה שהמון תלמידים יעברו בשבילים בין בתים, כי יורידו לאורך הורקניה, לא רק בכניסה לבית הספר, כי לא מוסדרת החנייה, ויעברו בין הבתים המוני המוני תלמידים, האם אפשר לעשות משהו, איזה סידור שבאמת ימנע או משהו כזה את המעבר של כל התלמידים כל הזמן לידם, ליד הבתים, ליד החצרות שלהם, מציצים להם בשעות הבוקר לתוך הבתים, ואתה יודע, כמו שמציגים את זה אנשים שמתנגדים למעברים. כמובן רעש שיהיה מהמגרש ושהצמדתם את המגרש או לקחתם על חשבון גינה, גם שלקחתם חלק מהבנייה על חשבון, חלק מהבנייה היא על חשבון שטח גינה ציבורית כזאת שהיה להם צמחייה, היה שטח יפה, היה צומח. זה הנקודות, מה שאני זוכר שהם העלו.

ישראל קלרמן:

תודה.

עקיבא ברוך:

אני אחרוג רגע,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) להתייחס.

עקיבא ברוך:

אני אחרוג שניה ממנהגי ואני לא אענה על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון, אני אענה רגע על שלושת השאלות האחרונות. אחד, כל הסדר שייטיב עם התושבים במהלך הביצוע, בשלבי הביניים, אנחנו כמובן נשב עם המינהל הקהילתי ועם נציגי התושבים וננסה לעשות את הדברים הטובים ביותר. זה נכון לגבי הסדרי התנועה בשלבי הביניים השונים וזה נכון לגבי נתיבי ההגעה לבית הספר, ככל שהם עוברים במקומות שהם זכות מעבר לציבור. אני מבין שמהו משתנה פה לתושבים. תושבים שגרו מול שטח פתוח 70 שנה ועכשיו בונים להם, יש לנו את זה בהרבה מקומות בעיר. הוועדה פה דנה,

יהודה פרוידינגר:

נכון.

עקיבא ברוך:

יום ביומו בהתנגדויות מהסוג הזה. אתם מכירים את זה. משתנה לאנשים, הגבינה זהה. אז אני אומר, כל הדברים האלו אנחנו נוכל לעשות. לגבי הטענה האחרונה שעלתה, היא הפוך מהמציאות. לא רק שלא נפגע השטח הציבורי הפתוח, השצ"פ, אנחנו מוסיפים ומגדילים את השצ"פ על חשבוננו ועל חשבון השטח החום ובמצב הסיום של הפרויקט יהיה שצ"פ גדול יותר, לרבות אגב במקום הסמוך לביתה של מתנגדת מסוימת. אז יהיה הטבה בעניין הזה, לא לגרועות אלא לטיבותא.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז.

עקיבא ברוך:

בסדר? עכשיו לגבי השאלה הראשונה. השאלה הראשונה שאתה מציג. אנחנו לא מצליחים, כמו שאני מניח שהסבירו לכם את זה בפירוט בישיבה הקודמת, בתא השטח שהיום גוננים נמצא עליו, לו יצויר שהיינו יכולים לפנות 700 תלמידים למקום חלופי במרחב, כמו שהסביר עמנואל באזורי הרישום, לא ניתן לדחוף בניין של 24 כיתות עם השטחים, עם הפרוגרמה, עם שטחי החצר.

ישראל קלרמן:

הבנו. אז (לא ברור) חברים, יהודה, זהו, בוא,

עקיבא ברוך:

זאת אומרת,

יהודה פרוידינגר:

בסוף הכל יגיע,

עקיבא ברוך:

רגע.

ישראל קלרמן:

אני רוצה אבל ש (לא ברור) , רגע, אמי, יהיה לך פחות שאלות.

עקיבא ברוך:

יהודה,

יהודה פרוידינגר:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

אבל תשמע, אבל זה תכנוני ולכן אני אומר,

יהודה פרוידינגר:

לא, זה שאלה,

ישראל קלרמן:

זה חשוב לי,

יהודה פרוידינגר:

שהיא לא תכנונית, שאלה לא תכנונית. הם אמרו שפינו בתי ספר שמחוץ לשכונה ושמם אותם זמנית בבניינים פנויים שבשכונה, ושאותם יפנו למקום אחר, ושאת בית הספר שלהם,

ישראל קלרמן:

אבל עמנואל, זה לא קשור,

יהודה פרוידינגר:

יפנו לבתי הספר האלה.

ישראל קלרמן:

אבל עמנואל אמר שאין להם, הם בדקו. יהודה,

עקיבא ברוך:

(לא ברור) היחיד שפונה מהשכונה,

ישראל קלרמן:

זה שאלה לעמנואל, ועמנואל אמר שאין.

יהודה פרוידינגר:

רגע,

עקיבא ברוך:

בית הספר שפונה מהשכונה הזאת,

ישראל קלרמן:

יהודה,

עקיבא ברוך:

בית ספר תדחר, רגע, אני אענה לך. בית הספר היחיד שפונה מהשכונה זה בית ספר תדחר, בית ספר
חינוך מיוחד,

עמנואל זילברמן:

לא, אני מבין (לא ברור),

יהודה פרוידינגר:

לא מהשכונה.

עמנואל זילברמן:

לא, הם מדברים,

יהודה פרוידינגר:

לא מהשכונה, לא מהשכונה.

עמנואל זילברמן:

שניה, הם מדברים על ארגנטינה.

יהודה פרוידינגר:

ארגנטינה.

עמנואל זילברמן:

בסדר? שלוש חודשים היה שם רבע מהילדים, שלושה חודשים (לא ברור),

עקיבא ברוך:

לא, וגם מי שפונה זה (לא ברור).

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) שהוא יתייחס,

דוברת לא מזוהה:

היה שם 12 כיתות,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) כי הם אמרו שפינו את ארגנטינה, אז אפשר (לא ברור),

עקיבא ברוך:

לדוד ילין.

עמנואל זילברמן:

כן, לדוד ילין ו (לא ברור).

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) בית הספר שלהם.

יוחנן וייצמן:

את ארגנטינה יביאו לקריית יובל, ואת הילדים החרדים מקריית יובל ישלחו לבית וגן, ומבית,

ישראל קלרמן:

הנה, עכשיו כבר הגעת, הגעת לשאלה הנכונה.

יהודה פרוידינגר:

נכון.

ישראל קלרמן:

עמנואל, הוא שואל אותך, וייצמן,

עמנואל זילברמן:

מה?

ישראל קלרמן:

הוא שואל שאלה נכונה.

עמנואל זילברמן:

נו?

ישראל קלרמן:

מה עם הילדים, איפה ארגנטינה היום?

עמנואל זילברמן:

במקום שלו.

ישראל קלרמן:

הם חזרו כבר?

עמנואל זילברמן:

מזמן. זה היה שלושה חודשים.

ישראל קלרמן:

אה. ואיפה הילדים של קריית יובל?

עמנואל זילברמן:

מה זה?

ישראל קלרמן:

והילדים של קריית יובל איפה?

עמנואל זילברמן:

לא,

דובר לא מזוהה:

בקריית יובל.

עמנואל זילברמן:

מה שקרה, שכשיפצו את המבנה של ניסויי ארגנטינה היה איחור של שלושה חודשים ב-,

ישראל קלרמן:

הבנו. עכשיו אני נזכר.

עמנואל זילברמן:

לשלושה חודשים הייתי צריך למצוא פתרון.

עקיבא ברוך:

שגם, שלושה חודשים שמתוכם היה חגים חודש.

ישראל קלרמן:

אה. אה, זה פתרון קצר מועד, זה מה שהם אומרים.

עמנואל זילברמן:

(לא ברור) הילדים,

ישראל קלרמן:

זה מחוץ לשכונה, הבנתי. תודה רבה. אמי ארבל, נציג מהנדס העיר,

אמי ארבל:

תראו, כמה דברים. אחד, אפשר לראות פה את המיקום של כל השטח החום ואפשר גם לראות פה שיש לו מצב לכאורה קיים ונתון שאולי יכול משהו להגיד בעייתי, שבעצם המגרש החום נמצא מאחורי שורת הבתים, זה הרחוב,

ישראל קלרמן:

תראה לנו את זה גם,

אמי ארבל:

אני אסביר.

עמנואל זלטס:

זה משולב, זה משולב.

אמי ארבל:

זה שורת, תיכף אני אעשה את זה חצי שקוף. בייעודי קרקע אני רוצה להראות. זה השטח החום שפה יש, בקטע קטן על הרחוב. פה יש שורת בניינים על הרחוב, גם פה יש שורת בניינים מאחורה, והמגרש החום מאחורה. עכשיו בפועל, אני אעשה רגע חצי שקיפות לצורך העניין, כמו שאפשר לראות היום פה בנוי בניין, פה בנוי בניין, פה זה המגרש ספורט של,

יוחנן וייצמן:

בית הספר,

אמי ארבל:

בית הספר, ופה יש שצ"פ קטן. עכשיו, אני מזכיר לצורך העניין שאנחנו, הוועדה הזאתי לפני כמה חודשים דנה פה בתכנית,

יוחנן וייצמן:

תב"ע.

אמי ארבל:

שהציגה, תב"ע לכל השטח הזה, לא, זה לא זה, רגע. אני אלך לשם רגע. התב"ע למעשה באה והציגה למעשה, כמו שאנחנו עושים בהרבה מאד מקומות בירושלים, לקחת את כל המגרש החום ולעבות זכויות בצורה משמעותית. זה נספח הבינוי של התב"ע שאושר פה בוועדה, בסדר? מה שבעצם עשתה התב"ע, עוד שניה זה יוזז קצת למטה. היא עשתה שני דברים מרכזיים. אחד, היא הציעה כן בשלב הראשון במגרש הריק לבנות בית ספר, כי זה בעצם הכי קל מבחינת העירייה, כי ברור ש (לא ברור) תכניות שאנחנו מקדמים שטחים חומים, להרוס בתי ספר. זה לא פשוט. להרוס בית ספר קיים ולמצוא לו פתרון, להעביר אותו, להזיז, ברור שזה פתרון שהוא קשה מאד. לכן לייצר פה בסוף בניין חדש במקום שהוא המגרש הריק, מגרש הספורט, ואז לעשות את כל הבניינים שאנחנו רוצים, ברור שזה הרבה יותר קל לעירייה ולפתרונות של החינוך, זה אחד. שתיים,

ישראל קלרמן:

השאלה כמה זה פוגע. לא, צריך לדבר עכשיו לגבי ההתנגדויות.

אמי ארבל:

זה לא, מה זה מה זה פוגע? אני אומר, אנחנו שמענו ואני הצגתי בוועדה גם מכתב שהמתנגדים הציגו, שהם אמרו בדיוק את אותו דבר. אנחנו רגילים, הבניינים האלו, בסוף יש פה סך הכל שלושה בניינים שנמצאים מול שטח שהתרגלו עם השנים לגור מול מגרש ספורט. להגיד לך באופן אישי אם עדיף לגור מול בית ספר בנוי, קיר, או אולם ספורט שהרבה יותר מרעיש, אני לא יודע אבל לא בטוח, אבל מגרש חום, אנחנו בכל התכניות ממקסמים למקסימום,

יוחנן וייצמן:

כן, וקודם, רק בתיק הקודם שכנעו אותנו כמה כיף לגור מעל מכולת.

אמי ארבל:

מעל מכולת?

יוחנן וייצמן:

כן.

ישראל קלרמן:

טוב, זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) ילדים,

אמי ארבל:

(לא ברור) לגור מעל מכולת,

ישראל קלרמן:

טוב, נו, נו.

אמי ארבל:

אני אומר, לכן בסוף המטרה שלנו כעיריית ירושלים, למקסם כמה שיותר את המגרש הזה וזה תב"ע שאושרה פה בוועדה למרות ההתנגדויות, והולכת לוועדה המחוזית. (לא ברור) מצד השינוי הזה. השינוי השני המשמעותי שעושה התכנית, וזה בעצם הבניין שבנוי היום, בנוי עד לכאן, אתם רואים, זה הבניין שבנוי, הוא מנסה לייצר פה את כל מפרצי ההעלאה וההורדה והחניה, שייתנו (לא ברור). אם בית הספר פה ייבנה (לא ברור) כנראה שזה יהיה, קצת יצטמצם בנקודה הזאת שהיא הכי צרה וזה גם בעייתי. לכן מבחינת עמדת מהנדס העיר והצוות המקצועי (לא ברור) חד משמעי, אין שום

מניעה תכנונית לבנות בניין שהוא בית ספר בשטח שמיועד למגרש לבית ספר, למגרש חום, למצות את זכויות הבנייה, להקל, כן, על כל המעברים וכל השינויים שהם מאד בעייתיים, ולכן אנחנו גם במסגרת התביעה וגם במסגרת הזאתי נמליץ לדחות את כל ההתנגדויות ולאשר פה, כמו שממקסמים כל מגרש חום אחר, לאשר גם פה בניין חדש עבור בית ספר שייתן מענה לתושבי השכונה בסופו של דבר.

יוחנן וייצמן:

אמי,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

שאלה אליך ואחרי זה שאלה,

ישראל קלרמן:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

אה, סליחה.

ישראל קלרמן:

בסדר, וייצמן, לא,

יוחנן וייצמן:

שאלה אליך.

ישראל קלרמן:

אתה רוצה להוסיף משהו או ש-

יוחנן וייצמן:

דקה.

עמנואל זילברמן:

אני רוצה רגע להגיד עוד משפט. הביקוש לבית הספר הזה עומד על 160 ילדים בשנה, מתוך השכונה. אנחנו לא מצליחים להכניס את כולם.

ישראל קלרמן:

ו-, הוא שואל שאלה נכונה והכירו את זה, וכולם מהאזור וכולם,

עמנואל זילברמן:

כולם מהאזור הצפוף מאד הזה.

ישראל קלרמן:

מצוין.

עמנואל זילברמן:

זה אומר שלא כל הילדים כל שנה מצליחים בכלל להיכנס לבית הספר הזה.

ישראל קלרמן:

יופי.

יהודה פרוידינגר:

אז אתה בונה (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אתה רוצה להגיד עוד משהו או שאתה מסתפק במה שהחברים אמרו? תודה רבה. וייצמן, שאלה.

יוחנן וייצמן:

אמי, שאלה אליך.

ישראל קלרמן:

אחרונה, אני חושב. נכון? צחי, אין לך משהו?

יוחנן וייצמן:

ואחרי זה שאלה גם ליואל ולעו"ד מיכאלי, אבל קודם כל האם אנחנו עומדים בהנחיות של וועדת ערר?

ישראל קלרמן:

מיטל, מני, דליה,

יוחנן וייצמן:

אם אנחנו עומדים בהנחיות,

ישראל קלרמן:

יהודה, יהודה, תהיה איתנו.

יוחנן וייצמן:

האם אנחנו עומדים בהנחיות של וועדת ערר בעלז קרמר?

אמי ארבל:

שמה?

יוחנן וייצמן:

הוספת שטחים בשטח חום.

עמנואל זלטס:

אבל הייתה פה תב"ע.

יוחנן וייצמן:

אין פה תב"ע.

אמי ארבל:

לא, התב"ע היא,

ישראל קלרמן:

תב"ע (לא ברור) .

אמי ארבל:

לגבי ההיתר אתה שואל כרגע?

יוחנן וייצמן:

לגבי ההיתר, האם בכלל ההיתר הזה, איך אנחנו עומדים בקרמר?

אמי ארבל:

כמה מטר הם מבקשים פה?

יואל:

כמה מטרים,

ישראל קלרמן:

מיטל,

אמי ארבל:

כמה מטר מבוקשים פה?

מיטל שקולניק:

מה?

ישראל קלרמן:

שואל אותך אמי.

מיטל שקולניק:

לא, לא שמעתי.

דובר לא מזוהה:

האם מצופים מספיק?

ישראל קלרמן:

אמי, תשאל את מיטל, אמי.

מיטל שקולניק:

מה, מה?

ישראל קלרמן:

כמה מטר.

אמי ארבל:

כמה מטר (לא ברור) ?

מיטל שקולניק:

כמה מבקשים? בוא אני אגיד לך.

עמנואל זלטס:

כתוב בתיק, בפרטים. תסתכל, מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לא משנה.

מיטל שקולניק:

מבקשים,

יוחנן וייצמן:

750, בוודאי.

ישראל קלרמן:

יש פה הרבה בינוי, מה הבעיה?

אמי ארבל:

לא, אז אני אומר,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אמי ארבל:

ההנחיה לצורך העניין שעוד לא נבחנה בינתיים, אגב, הייתי בערר לפני חודש על גבעת שאול ששמה
(לא ברור) בכלל בנספח בינוי אגב,

עמנואל זלטס:

24 כיתות, שש כיתות,

מיטל שקולניק:

סך הכל מבוקש 5,637,

אמי ארבל:

אנחנו מקדמים, החלטה שמקדמים במקביל תכנית בינוי והיתר בנייה ובמקביל מקדמים תב"ע, זה
מה שאנחנו עושים גם פה.

צחי ברים:

5,637.

עמנואל זלטס:

5,600.

אמי ארבל:

אמרת,

מיטל שקולניק:

בארבע קומות.

יוחנן וייצמן:

אתה אומר שהחלטה,

אמי ארבל:

עמדת מהנדס העיר לצורך העניין,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מאיינים את ההחלטה של בעלז,

אמי ארבל:

אנחנו לא מאיינים, אנחנו מקדמים בנפרד תכנית בינוי והיתר בנייה, ותב"ע במקביל.

יוחנן וייצמן:

אז אתה אומר, החלטת בעלז בטלה היות ואנחנו מקדמים תב"ע במקביל.

אמי ארבל:

לדעת מהנדס העיר, כן.

יוחנן וייצמן:

לדעת מהנדס העיר, כן. בסדר.

ישראל קלרמן:

גם עמדת הוועדה.

יוחנן וייצמן:

אני, כל ההחלטה של בעלז לדעתי לא צודקת, אבל בוא נעזוב את זה.

אמי ארבל:

אבל זה לא תלוי בנו.

יוחנן וייצמן:

כן. עכשיו השאלה השנייה זה דווקא לכם, לצוות המקצועי של הרישוי יותר.

ישראל קלרמן:

מיטל.

יוחנן וייצמן:

נושא חניה.

ישראל קלרמן:

מיטל.

יואל:

מבני ציבור (לא ברור) .

יוחנן וייצמן:

לא, מבני ציבור, בסדר, זה לא שלך, זה עו"ד מיכאלי אולי .

ישראל קלרמן:

עקיבא גם יכול להגיד לך על זה.

יוחנן וייצמן:

כן. אנחנו בהריסה ובנייה מחדש,

ישראל קלרמן:

או (לא ברור) .

יוחנן וייצמן:

זה קורה לנו הרבה בתכניות, בעיקר בתמ"א 2. אז אנחנו לא מבקשים רק לתוספת חניות, אנחנו מבקשים חניות מהדירה הראשונה,

אמי ארבל:

דרך אגב,

יוחנן וייצמן:

או מהכיתה,

אמי ארבל:

זה לא מוצג כרגע בבקשה, זה רק בניית בניין חדש.

ישראל קלרמן:

נכון, הוא צודק. עכשיו אנחנו מבקשים לבנות, לא מבקשי להרוס.

מיטל שקולניק:

יוחנן, כמו שעשינו בארגנטינה.

יוחנן וייצמן:

כמה,

מיטל שקולניק:

אין פה, אנחנו,

יוחנן וייצמן:

כמה בניינים חדשים, כמה כיתות אנחנו מוסיפים?

אמי ארבל:

כרגע הבקשה להבנותי זה רק לבנות (לא ברור),

מיטל שקולניק:

ל-24 כיתות, וזה על המבנה השני.

יוחנן וייצמן:

אז כמה צריך, אז כמה צריך חניות ל-24 כיתות? (לא ברור) עוד רגע תשמע את התשובה.

עמנואל זלטס:

כמה הסדרי תנועה כותבים.

יוחנן וייצמן:

הם מקזזים,

ישראל קלרמן:

חנאן,

יוחנן וייצמן:

את הכיתות שהורסים. אני יודע מה אני שואל.

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) שש כיתות,

מיטל שקולניק:

שש כיתות, אני יודעת,

דובר לא מזוהה:

בלבד.

מיטל שקולניק:

זה מה שאני באה להגיד. זה מה שאני באה להגיד.

יוחנן וייצמן:

מה?

מיטל שקולניק:

זה מאזן החניה.

יוחנן וייצמן:

מתייחסים פה רק לשמונה כיתות.

מיטל שקולניק:

נכון, נכון, אני יודעת.

יהודה פרוידינגר:

למה? אתם בונים בניין חדש.

אוריאל אלבז:

כן. אבל זה מחליף את , אנחנו הורסים בניין.

יהודה פרוידינגר:

זה לא (לא ברור) בהיתר.

אוריאל אלבז:

מה?

אמי ארבל:

לא, השאלה שלו אבל היא,

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

כרגע הבקשה שלו היא לא להרוס את הבניין הקיים.

אוריאל אלבז:

בבקשה של,

אמי ארבל:

כרגע זה רק לבנות בניין חדש. (לא ברור) התקן ואיפה החניה,

יוחנן וייצמן:

לא, גם אם אנחנו הורסים את הישן.

אוריאל אלבז:

הסיטואציה, אבל יהודה, אבל הסיטואציה,

יוחנן וייצמן:

הם אומרים לנו שהם כן רוצים, אז השאלה שלי עוד יותר גרוע.

מיטל שקולניק:

יוחנן,

אוריאל אלבז:

יוחנן,

מיטל שקולניק:

שאלת שאלה,

אוריאל אלבז:

יוחנן,

מיטל שקולניק:

תן לנו לענות.

אוריאל אלבז:

אני מענה לך. יוחנן, אני מענה לך. אנחנו בכל המגרש הזה, מוסיפים שש כיתות חדשות. זה כל האירוע. זאת אומרת, אנחנו בונים את ממ"ד גוננים החדש, מיד במסגרת ההיתר שאנחנו כבר מקדמים והתב"ע שמקודמת את היתר אילנות. היתר אילנות הורס את גוננים ובונה את החדש. אין סיטואציה שהבניין המתפנה מתאכלס באיזשהו משהו חדש שלא קיים היום. אין אירוע כזה. כל תוספת הכיתות זה שש, והחניה שאנחנו מסדירים על כל האירוע שאתה רואה פה היא הרבה מעבר לכך. החניה היא פתוחה,

יוחנן וייצמן:

לא, כל האירוע הזה, האירוע הזה התב"ע. עזוב אותי מהתב"ע,

אוריאל אלבז:

לא, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

אנחנו בהיתר כעת.

מיטל שקולניק:

לא, זה לא נכון אבל,

ישראל קלרמן:

לא, בהיתר.

אוריאל אלבז:

ממש לא.

מיטל שקולניק:

זה לא נכון.

יוחנן וייצמן:

מה?

אוריאל אלבז:

לא.

יוחנן וייצמן:

כמה חניות מוסיפים כעת?

עמנואל זלטס:

שש נראה לי, לא?

יוחנן וייצמן:

שמונה כתוב. אני לא יודע, אני יודע לקרוא,

אוריאל אלבז:

היום אין חניות בכלל.

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע להסתכל בתשריט.

ישראל קלרמן:

מה?

אורית אליהו:

היום, היום אין חניה.

מיטל שקולניק:

היום אין חניות מוסדרות,

ישראל קלרמן:

בהמשך,

מיטל שקולניק:

כמו שצריך.

ישראל קלרמן:

בהיתר הבא.

מיטל שקולניק:

ויוחנן, אני גם מסבירה. מה שאוריאל הסביר, שסך הכל מתווספים, מתווספות שש כיתות לימוד, זה בדיוק אותו אירוע, שניה, שהיה בארגנטינה. הוספנו סך הכל את מה שחדש.

יוחנן וייצמן:

בארגנטינה לא הרסנו. נכון, בארגנטינה,

מיטל שקולניק:

הסדרנו,

יוחנן וייצמן:

הסדרנו,

מיטל שקולניק:

הוספנו יחסית,

יוחנן וייצמן:

בארגנטינה הוספנו,

מיטל שקולניק:

הוספנו יחסית לכיתות,

יוחנן וייצמן:

ארגנטינה, דרך אגב, ארגנטינה כבר הסתדר? אני חייב לדעת.

מיטל שקולניק:

הוספנו יחסית לכיתות,

אמי ארבל:

לא, לא. (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אה, לא? אני יודע שלא. ארגנטינה עדין לא אושר, אבל בוא נעזוב את זה רגע כאן.

מיטל שקולניק:

אוקי. פה בעצם אנחנו מבקשים,

יוחנן וייצמן:

גירשו אותי פשוט מהוועדה המקומית.

ישראל קלרמן:

אז תתרכז.

עמנואל זלטס:

היית בפנים, אגב.

מיטל שקולניק:

יש מאזן חנייה, אני אקריא לך,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל אני שואל שאלה וגם,

מיטל שקולניק:

אז,

יוחנן וייצמן:

אוריאל לא ענה לי.

מיטל שקולניק:

תשאל שוב.

יוחנן וייצמן:

אני אומר, בכל תיק אחר בעיר, בוא נעזור שניה את צוות ט',

מיטל שקולניק:

אוקי, אוקי.

יוחנן וייצמן:

ולכן שאלתי גם את יואל את השאלה, יואל לא רצה לענות אז לכן אני שואל. בכל תיק אחר בעיר כשאנחנו הורסים ובונים מחדש, אנחנו לא מתייחסים לתוספת אלא מתייחסים לא' ב'. אומרים, אם היה לנו בניין שש כיתות, אם היה לנו בניין עשם 16 דירות ואנחנו מוסיפים עליו, הורסים ובונים 24, אנחנו לא מבקשים שמונה חניות, אנחנו מבקשים 24. נגיד, אם התקן היה 1:1.

ישראל קלרמן:

נו, ומה הבעיה עכשיו?

דובר לא מזוהה:

גם כאן התייחסנו,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו מוסיפים פה רק,

ישראל קלרמן:

הוא אומר לך שמהמטר הראשון הוא נותן לך חנייה, וייצמן, הם יודעים מה שהם מבקשים.

יוחנן וייצמן:

מה, כמה חניות מוסיפים?

אהרן:

39.

יוחנן וייצמן:

39 מוסיפים?

ישראל קלרמן:

כן.

יוחנן וייצמן:

בהיתר?

ישראל קלרמן:

כן.

יוחנן וייצמן:

לא.

מיטל שקולניק:

היום אין לך שום דבר.

ישראל קלרמן:

אל תגיד לו לא, אתה מתווכח איתו עכשיו?

מיטל שקולניק:

היום אין לך כלום.

אהרן:

היום יש,

יוחנן וייצמן:

כמה חניות אנחנו,

אהרן:

יוחנן,

ישראל קלרמן:

39.

אהרן:

וייצמן,

ישראל קלרמן:

וייצמן.

יוחנן וייצמן:

כן, זה מה שאני לא מבין.

אהרן:

היום יש, היום יש שלוש מקומות,

מיטל שקולניק:

אני יכולה,

אהרן:

העלאה והורדה. זהו.

יוחנן וייצמן:

נכון.

אהרן:

לשני בתי הספר.

יוחנן וייצמן:

כן.

אהרן:

אנחנו מוסיפים עוד 39 חניות.

יוחנן וייצמן:

בהיתר הזה?

אהרן:

בהיתר,

מיטל שקולניק:

לא הזה, בתב"ע, במסגרת התב"ע.

ישראל קלרמן:

אין בעיה, אין בעיה.

יוחנן וייצמן:

יש בעיה.

ישראל קלרמן:

שלבים, לא.

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

שלבבים לא. הנה, יגיד לך אמי, אמי, יש לי בעיה?

יוחנן וייצמן:

ישראל, אתה עושה את עצמך?

ישראל קלרמן:

וייצמן,

מיטל שקולניק:

יש בבית ספר היום 15, ואנחנו מבקשים 24.

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

15? לא באילנות.

מיטל שקולניק:

לא באילנות,

אמי ארבל:

אני שואל בגונים,

מיטל שקולניק:

בגונים.

אמי ארבל:

(לא ברור) שואל שאלה, הבניין הזה אמור להחליף את הבניין הזה.

מיטל שקולניק:

לא.

יוחנן וייצמן:

מה?

דובר לא מזוהה:

כן, כן, כן.

יוחנן וייצמן:

לא, תאשר גם,

מיטל שקולניק:

רגע, יש את אילנות למעלה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני מוכן.

ישראל קלרמן:

אתה מוכן (לא ברור) יותר?

יוחנן וייצמן:

אני מוכן לשנות (לא ברור) זה מה שאני מוכן.

יהודה פרוידינגר:

אילנות באמצע.

יוחנן וייצמן:

לא מעניין אותי התיק הזה. לא, אני לא מעניין אותי התיק הזה.

ישראל קלרמן:

אני יודע.

יוחנן וייצמן:

תודה רבה לך.

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

(לא ברור) שש כיתות.

דוברת לא מזוהה:

נכון.

מיטל שקולניק:

יופי.

אמי ארבל:

אין בעיה. שואל וייצמן לצורך העניין, הבנתי (לא ברור),

אוריאל אלבז:

זה יקרה כשיבנו את זה,

ישראל קלרמן:

מתי זה?

יהודה פרוידינגר:

אחרי שיהרסו ויבנו,

מיטל שקולניק:

אבל רגע, אבל יש פתרון זמני.

אוריאל אלבז:

בלי תב"ע, בלי שום קשר לתב"ע, אנחנו פה בתוך המגרש החום.

אמי ארבל:

שניה, שניה. (לא ברור) אחרי שתתחיל לבנות, ברגע שאתה הורס את החום,

מיטל שקולניק:

זה לא נכון מה שהוא אומר.

אוריאל אלבז:

נכון.

מיטל שקולניק:

אוריאל, זה לא נכון מה שהוא אומר.

אמי ארבל:

אוריאל,

ישראל קלרמן:

מי?

מיטל שקולניק:

מה ש-,

ישראל קלרמן:

לא, עקיבא,

מיטל שקולניק:

זה לא נכון.

ישראל קלרמן:

עקיבא, בוא לפה רגע.

אוריאל אלבז:

ישראל, (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אה, אוריאל, סליחה. (לא ברור) להכניס את החניות כבר עכשיו.

אמי ארבל:

בסדר, הוא אומר לך שהיית פה לצורך העניין,

מיטל שקולניק:

זה תב"ע, זה פתרון של תב"ע. מה שהם עכשיו (לא ברור) יש פה,

יוחנן וייצמן:

בוא הנה, קשה לי,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

מה לעשות שהיא אומרת את האמת?

מיטל שקולניק:

זה לא את האמת, זה זמני לזמן הבנייה.

(מדברים ביחד)

מיטל שקולניק:

(לא ברור) סותרת את 5166 ב'.

יוחנן וייצמן:

אז תגידי את זה ככה.

מיטל שקולניק:

אז שייתנו לי לדבר.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) אגב, זה צריך את אמי, זה צריך את אמי. אמי, שניה רגע, אמי, שאלה, אמי,

ישראל קלרמן:

שניה, שניה.

עמנואל זלטס:

אוראל, אוראל.

ישראל קלרמן:

שניה,

עמנואל זלטס:

אוראל,

ישראל קלרמן:

שניה, שניה, שניה, תן לסיים את זה כמו שצריך.

יוחנן וייצמן:

מה 5166 ב' אומרת? (לא ברור).

עמנואל זלטס:

אפשר לפטור.

אוריאל אלבז:

אפשר לפטור.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לא, לרבע.

מיטל שקולניק:

אתה יכול לפטור עד (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

בתנאי שיש מפרצי,

מיטל שקולניק:

לרבע.

יוחנן וייצמן:

לרבע, נכון.

מיטל שקולניק:

יש מפרצי עלייה והורדה.

יוחנן וייצמן:

עם מפרצי אוטובוסים. יש את זה?

עמנואל זלטס:

אמי,

מיטל שקולניק:

יש.

עמנואל זלטס:

בוא נסתכל על זה.

מיטל שקולניק:

יש.

עמנואל זלטס:

עזוב את (לא ברור),

מיטל שקולניק:

תקרא את ההמלצה.

עמנואל זלטס:

לפי 5166 ב', לגבי לפטור. כמה אפשר לפטור?

דובר לא מזוהה:

יש שלביות ביצוע,

(מדברים ביחד)

עקיבא ברוך:

עזוב, אוריאל, לא צריך להגיע לזה.

אוריאל אלבז:

(לא ברור) בסופו של יום,

מיטל שקולניק:

וייצמן, (לא ברור) את ההמלצה,

יוחנן וייצמן:

אני רואה את ההמלצה פה מולי.

ישראל קלרמן:

שניה אחת.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

טוב, תודה רבה.

אוריאל אלבז:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

לא, היא ענתה תשובה הכי טובה.

אמי ארבל:

פטור, פטור.

דובר לא מזוהה:

בצורה מעולה.

ישראל קלרמן:

יאללה, חברים, תודה רבה. להתראות. תודה רבה, הסתיים הדיון, תודה רבה.

אוריאל אלבז:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

אה?

אוריאל אלבז:

קיבלת תשובה?

יוחנן וייצמן:

כן, עוד רגע (לא ברור) את הצוות המקצועי,

ישראל קלרמן:

מיטל תיתן לנו את זה ואנחנו נסיים את הדיון. אמי, תודה רבה.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

קדימה, מיטל, נו, החלטה. אוריאל, לא לעכב אותנו רק.

מיטל שקולניק:

רוצים הסבר על התנועה?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, כן. לפני החלטה תני לנו הסבר, תסבירי, מה שאמרת לי בשקט תגידי לי בקול.

ישראל קלרמן:

תודה רבה.

מיטל שקולניק:

לא אמרתי בשקט, פשוט,

יוחנן וייצמן:

לא, מה שאמרת פה בתוך הבלגן.

מיטל שקולניק:

טוב. קודם כל נכון שלבית ספר, אני ממש מקריאה, אתם יודעים מה? אני אקריא את ההמלצה של מחלקת התנועה. אין התנגדות לתכנית בכפוף להחלטת הוועדה, עבור בית ספר גוננים מוצעים שמונה כיתות לימוד חדשות, בנוסף על הקיים. דרוש שמונה מקומות חניה על פי תקן, בהתאם לסעיף 14.6.3 א' רשאית הוועדה המקומית לאשר עד לרבע מהתקן עבור בית ספר יסודי. סך הכל לאחר הפחתה דרושים שני מקומות חניה. מוצע, הסדרת חמש מקומות חניה חדשים בזכות הדרך פלוס שני מפרצי העלאה והורדה וחניית נכה ציבורית. זהו. תנאי למתן היתר, הגשת תכנית להסדרי תנועה, חתומה על ידי תושביה.

ישראל קלרמן:

מיטל,

יוחנן וייצמן:

אז אני,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) תשובה,

יוחנן וייצמן:

אני חייב לחזור על השאלה שלי, כי כנראה לא הייתי ברור. אני שאלתי שאלה אחרת. הם כותבים פה, אם אנחנו מתייחסים לשמונה כיתות.

מיטל שקולניק:

כן.

יוחנן וייצמן:

אני אומר שבכל העיר רוחבי, ולכן הסברתי את זה קודם, אנחנו לא מתייחסים פה לשמונה. ואני אגיד שוב מה שאמרתי, בניין שיש בו 12 כיתות, בניין שיש בו 16 דירות ונגיד שתקן החניה 1:1,

מיטל שקולניק:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

הורסים אותו, אם אנחנו, ואין לו שום חניה. הוספנו לו שמונה דירות, הוא צריך להגיש שמונה חניות.

אמי ארבל:

כן, אבל,

יוחנן וייצמן:

הרסנו אותו,

אמי ארבל:

ההשוואה לבניין מגורים זה לא נכון.

מיטל שקולניק:

בדיוק.

יוחנן וייצמן:

הרסנו,

ישראל קלרמן:

יפה.

מיטל שקולניק:

זה מה שרציתי להגיד.

יוחנן וייצמן:

דקה.

מיטל שקולניק:

זה השוואה לא נכונה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) וייצמן,

יוחנן וייצמן:

כן נכונה.

ישראל קלרמן:

זה בית ספר.

יוחנן וייצמן:

כי זה 5166 ב'. תראה לי את ההבדל.

ישראל קלרמן:

לא, כי ב- 5166 ב' מדובר גם על בתי ספר,

יוחנן וייצמן:

בבית ספר יש (לא ברור) ?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לתת פטור, וזה לא אותו דבר.

מיטל שקולניק:

יותר מזה, וייצמן.

יוחנן וייצמן:

אז בוא נגיע לפטור, אבל בוא נגיע לתוך הפטור.

מיטל שקולניק:

וייצמן, אני אחזיר אותך עוד פעם כן לארגנטינה כי בהחלטת וועדת ערר, כי גם היא בחנה את זה בהתחלה לחומרה,

יוחנן וייצמן:

אז היו צריכים להביא את זה (לא ברור) .

מיטל שקולניק:

והרסנו ובנינו והוספנו רק את היתרה של הכיתות,

יוחנן וייצמן:

ואז היו צריכים להביא את זה לאישור וועדה מחוזית שעדיין לא אישרה את זה.

מיטל שקולניק:

בוועדה מחוזית בסוף כן אישרו ככה, איך שזה,

אמי ארבל:

(לא ברור) דיון במחוזית.

מיטל שקולניק:

כי אין לך פתרון אחר, אין לך פתרון אחר.

יוחנן וייצמן:

היה כבר דיון במחוזית? כי אני לא מכיר את הדיון הזה.

מיטל שקולניק:

לא היה דיון במחוזית, יעצו, יואל אבן היה מול וועדה מחוזית, עלינו, חזרנו לפה בחזרה עם ההחלטה של ארגנטינה. לא,

יוחנן וייצמן:

ואנחנו המלצנו לוועדה המחוזית לאשר,

אמי ארבל:

(לא ברור) להתקיים דיון בוועדה המחוזית.

יוחנן וייצמן:

צריך להתקיים דיון, אז אני אומר אותו דבר פה.

ישראל קלרמן:

אז תביא את זה לוועדה מחוזית, מה, אם זה הבעיה שלך.

יוחנן וייצמן:

אין לי בעיה.

יהודה פרוידניגר:

וועדה מחוזית יש סמכות לפטור מ-,

ישראל קלרמן:

נכון.

יוחנן וייצמן:

כן.

ישראל קלרמן:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) למקומית.

ישראל קלרמן:

אז אפשר בהחלטה, אם יוחנן צודק, אמי,

עמנואל זלטס:

אגב, יש לי פה את ארגנטינה, אגב.

יוחנן וייצמן:

אני מכיר את ארגנטינה בעל פה.

עמנואל זלטס:

לא, לא, את ההחלטה של וועדת ערר.

יוחנן וייצמן:

את ההחלטה של וועדת ערר.

מיטל שקולניק:

את ההחלטה של וועדת ערר.

ישראל קלרמן:

אז מיטל,

יוחנן וייצמן:

אני לא אמרתי תחנון היום,

ישראל קלרמן:

אם יוחנן אומר,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מזה?

ישראל קלרמן:

שצריך להביא את זה גם אותו דבר (לא ברור) לנו מספיק ואנחנו נדון בזה, אמי, כמו הריסה ובנייה
ומהמטר הראשון צריכים להביא להם חניות, ומותר לנו לפטור חצי, אז אם מדברים על 24 כיתות זה
12,

יוחנן וייצמן:

מותר לנו שלושת רבעי.

ישראל קלרמן:

שלושת רבעי, אז עד שש. וכמה אנחנו מביאים?

יוחנן וייצמן:

חמש.

יהודה פרוידינגר:

אבל הוא אמר ששבע יש.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בית ספר זה חצי.

ישראל קלרמן:

כמה מביאים עכשיו?

אמי ארבל:

הוא אמר שבע.

מיטל שקולניק:

הוא עושה הסדרה של חמש מקומות חניה בזכות הדרך, פלוס מפרץ העלאה והורדה.

ישראל קלרמן:

אז מביאים חמש חניות?

מיטל שקולניק:

וחניית נכים.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) זה שבע?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

מיטל שקולניק:

חמש מקומות חניה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל בזכות הדרך, השאלה היא,

יוחנן וייצמן:

מה שהם צריכים להביא.

יהודה פרוידינגר:

בזכות הדרך, אבל הוא אמר, כשאמי דיבר איתו,

יוחנן וייצמן:

בזכות הדרך אנחנו מאשרים.

יהודה פרוידנגר:

כשאמי, שניה,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

יהודה פרוידנגר:

כשאמי דיבר איתו,

ישראל קלרמן:

זאת אומרת, כרגע אני יכול לאשר.

עמנואל זלטס:

פרסמו הקלה,

יהודה פרוידנגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

5166 ב' לא צריכה הקלה,

יהודה פרוידנגר:

נכון, רגע, אבל,

יוחנן וייצמן:

צריך יידוע.

יהודה פרוידנגר:

כשאמי דיבר איתו ,

מיטל שקולניק:

נכון.

עמנואל זלטס:

פרסמו.

יהודה פרוידינגר:

הוא אמר שבתוך התכנית הגדולה של החניה,

מיטל שקולניק:

ואל תשכחו שזה זמני גם,

יהודה פרוידינגר:

שבע חניות הוא יכול לייצר,

ישראל קלרמן:

זה בהמשך.

מיטל שקולניק:

כי הרי באה התב"ע הזאת,

ישראל קלרמן:

זה בהמשך, לא עכשיו.

מיטל שקולניק:

ומסדירה את כל החניות.

יהודה פרוידינגר:

אז שבע הוא יכול לייצר,

יוחנן וייצמן:

אם היא תאושר.

מיטל שקולניק:

ישראל, בעזרת השם שהיא תאושר. אל תשכחו שזה, זה פתרון שהוא זמני, עתידית בעזרת השם
התב"ע הזאת תאושר והיא תיתן פתרון על כל,

ישראל קלרמן:

זה שמענו, אבל, אבל יוחנן,

מיטל שקולניק:

שימו לב שהרוב, רוב החניות.

ישראל קלרמן:

היום בשכונה לפעמים צריכים ואין פתרון. טוב, חבר'ה, החלטה.

יהודה פרוידינגר:

לא, הוא אמר,

ישראל קלרמן:

אילנית, תהיי איתי עכשיו עם ההחלטה.

מיטל שקולניק:

ישראל, שים לב שרוב החניות פה,

ישראל קלרמן:

מה?

מיטל שקולניק:

שיוסדרו בעתיד, הם נמצאות בגבולות המגרש, כשזה משהו שהוא, הוא נדיר.

יוחנן וייצמן:

אבל זה חלום באספמיה. אני,

מיטל שקולניק:

זה לא חלום באספמיה, למה?

יוחנן וייצמן:

זה תכנית שעוד לא הופקדה.

מיטל שקולניק:

היא הופקדה.

יוחנן וייצמן:

הופקדה?

מיטל שקולניק:

הופקדה, מחכה לדיון במחוזית. כן. תשאל את אמי.

יוחנן וייצמן:

היא אושרה להפקדה.

מיטל שקולניק:

רגע, אני אגיד לך.

ישראל קלרמן:

טוב, חבר'ה. אילנית, את איתי?

עו"ד אילנית מיכאלי:

איתך.

ישראל קלרמן:

אנחנו בהחלטה עכשיו. התקיים דיון נוסף,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו עוסקים בנושא של החניות?

ישראל קלרמן:

עוסקים, לא, אנחנו עוסקים,

יוחנן וייצמן:

תיתן קודם כל,

מיטל שקולניק:

היא ממתינה, יוחנן, היא ממתינה לדיון בוועדה המחוזית.

אמי ארבל:

יוחנן, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן.

אמי ארבל:

הם הציעו שברגע, לצורך העניין, שבית הספר שמה נבנה,

יוחנן וייצמן:

כן?

אמי ארבל:

זה למעשה נסגר.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אמי ארבל:

עכשיו, ברגע שבית הספר הזה נסגר לא צריך פה את כל החצרות של בית הספר,

יוחנן וייצמן:

נכון.

יהודה פרוידנגר:

והם יכולים לייצר חניה.

אמי ארבל:

(לא ברור) הוועדה יכולה לבקש שיסדירו פה יותר מקומות חניה, 12 מקומות חניה במקום שבע, על חלק מהשטח העתידי שהוא התכנון,

מיטל שקולניק:

יש פה, יש פה.

יוחנן וייצמן:

אני מוכן להצטמצם למה שהחוק מחייב אותי, אני לא צריך יותר מזה.

ישראל קלרמן:

אפשר עכשיו.

אמי ארבל:

(לא ברור) אבל.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לעמוד בזה.

ישראל קלרמן:

אבל אפשר עכשיו, אמי, אפשר בהיתר הזה.

יהודה פרוידינגר:

אם אנחנו מבקשים את זה,

ישראל קלרמן:

מיטל, את חייבת לשמוע את זה.

יהודה פרוידינגר:

אם אנחנו מבקשים,

מיטל שקולניק:

מה?

יהודה פרוידינגר:

את מה שאמי אומר, לא צריך אישור של המחוזית בכלל.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז. לא, בהיתר עכשיו, צריכים להכניס את מה שאמי אמר עכשיו.

מיטל שקולניק:

יש,

ישראל קלרמן:

עוד שתי חניות שחסרות,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) שבע חניות בתחום המגרש.

ישראל קלרמן:

יש אפשרות.

יוחנן וייצמן:

לפני, תנאי לטופס 4?

יהודה פרוידינגר:

לפני אכלוס.

יוחנן וייצמן:

תנאי לטופס 4.

יהודה פרוידינגר:

לפני אכלוס.

מיטל שקולניק:

אמי, תיכנס רגע,

יהודה פרוידינגר:

אמי, אפשר לעשות,

מיטל שקולניק:

לייעודי קרקע.

יהודה פרוידינגר:

אמי, אם אנחנו אומרים,

עמנואל זלטס:

אגב, אם זה ככה לא צריך מחוזית.

ישראל קלרמן:

לא צריך מחוזית.

עמנואל זלטס:

אם זה ככה לא צריך מחוזית.

יוחנן וייצמן:

לא, הוא אומר, בוא נעשה תנאי לטופס 4,

ישראל קלרמן:

תנאי לטופס 4, אין לי בעיה.

יוחנן וייצמן:

אין בעיה.

ישראל קלרמן:

תנאי לטופס 4, הסדרת החניות שאמי אמר עכשיו.

מיטל שקולניק:

הנה, הנה,

יהודה פרוידינגר:

אמי אומר שאפשר.

עמנואל זלטס:

או אישור מחוזית.

ישראל קלרמן:

לא, לא רוצה אישור מחוזית

יהודה פרוידינגר:

לא, אחרי שהורדנו את,

מיטל שקולניק:

אני רוצה שנראה את,

ישראל קלרמן:

לא צריך אישור מחוזית. נעשה תנאי לטופס 4, מה הבעיה?

יהודה פרוידינגר:

אחרי שאנחנו צריכים לאשר שש, אחרי שהורדנו, נעשה תנאי לטופס 4 השלמת חלק מ-,

יוחנן וייצמן:

הורדנו מה שאנחנו מורידים, אבל יש כל מיני התניות שצריך לעמוד בהם.

אמי ארבל:

בסדר?

יוחנן וייצמן:

יהודה, רק תגיד את זה גם למחלקה, תכתוב, מורידים, יש לנו סמכות לפטור ב-3/4 חניות לפי 5166 אבל יש כל מיני התניות, צריך לעמוד בזה. רכב ציבורי, אני כבר לא זוכר, מפרץ הורדה,

יהודה פרוידינגר:

כן, נכים וההורדה וכל אלה.

יוחנן וייצמן:

נכים צריך בכל מקרה.

יהודה פרוידינגר:

מפרץ הורדה. אבל זה יש להם כבר ממילא.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמי ארבל:

(לא ברור) שהוא לא היה בהיתר.

ישראל קלרמן:

אה, (לא ברור) בהגשה?

אמי ארבל:

כן.

מיטל שקולניק:

רגע, כן, אני רוצה שתסתכלו רגע, תראו את,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) כי אנחנו דנים כעת ב-450 ב'?

מיטל שקולניק:

מה?

אמי ארבל:

לא, כי (לא ברור).

דליה אלפסי:

די, נו באמת.

אמי ארבל:

מה זה 450 ב'?

יוחנן וייצמן:

התכנית בינוי.

אמי ארבל:

אה. היא אושרה אבל.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמי ארבל:

התכנית בינוי אושרה אבל.

יוחנן וייצמן:

אושרה להפקדה. היא לא אושרה.

יהודה פרוידינגר:

אז אנחנו יכולים להגיד,

נלי צדוק:

די.

יהודה פרוידינגר:

קלרמן,

יוחנן וייצמן:

כשאנחנו מאשרים תכנית בינוי,

ישראל קלרמן:

אה?

יהודה פרוידינגר:

או שיאשרו במחוזית או ש (לא ברור) ?

ישראל קלרמן:

לא, לא.

דליה אלפסי:

ישראל, מה עם הסיוור שהיה אמור להיות?

עמנואל זלטס:

לא, היה אמור להיות, כל אחד ילך בעצמו.

ישראל קלרמן:

כל אחד ילך בעצמו, אני הלכתי לשמה.

מיטל שקולניק:

(לא ברור) ללכת בעצמו,

ישראל קלרמן:

ואם אף אחד לא (לא ברור) ,

נלי צדוק:

אבל אנחנו צריכים לציין את זה בהחלטה, אז תגידו,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) בהחלטה,

נלי צדוק:

מה ההתרשמות שלכם.

ישראל קלרמן:

בהחלטה הקודמת, אתן יכולות להתחיל לכתוב.

דליה אלפסי:

מה?

ישראל קלרמן:

בהחלטה הקודמת,

נלי צדוק:

רגע, רגע.

ישראל קלרמן:

הוחלט שכל חברי, מי מחברי הוועדה שרוצה לצאת בכוחות עצמו,

דליה אלפסי:

מי, צריך לרשום מי,

נלי צדוק:

כן, זה מה שהוחלט. מי היה? מי יצא?

ישראל קלרמן:

אני, אני הייתי שם.

נלי צדוק:

אתה לבד?

ישראל קלרמן:

כן.

נלי צדוק:

יהודה, היית?

עמנואל זלטס:

לא אמרו שצריך כולם.

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שלייזר גם היה,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

צריך לשאול אותו.

ישראל קלרמן:

לא, לא, לייזר לא היה. וחיכינו, וחיכינו, ובעיקר מה ש-,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) בעצמי.

ישראל קלרמן:

ובעיקר מה שביקשנו זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

היה סיור אחד של ישראל וסיור אחד של יהודה.

ישראל קלרמן:

כן. ובעיקר מה שביקשנו,

יוחנן וייצמן:

אתה היית בשמונה בבוקר.

ישראל קלרמן:

לא, לא אמרנו בשמונה בבוקר.

נלי צדוק:

ומה ההתרשמות?

יוחנן וייצמן:

כן אמרנו בשמונה.

ישראל קלרמן:

לא נכון. ביקשת את זה, אבל לא, בהחלטה לא היה את זה.

נלי צדוק:

ישראל, למה לא באת (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

בהחלטה לא כתוב כלום.

ישראל קלרמן:

ישנת אז.

יוחנן וייצמן:

סיוור.

יהודה פרוידינגר:

אני רק, כן יש לי משהו להגיד.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) בבוקר. מה?

נלי צדוק:

בלילה לא רואים (לא ברור).

יהודה פרוידינגר:

יש שמה סניף של תנועת בני עקיבא, ואני לא יודע אם מצאו פתרון,

ישראל קלרמן:

אל תכתבי את זה אבל.

יהודה פרוידינגר:

יש שמה, פועל היום במקום שהם רוצים לבנות, על בניין קטן שהם רוצים להרוס בשביל לבנות, סניף של תנועת הנוער בני עקיבא, ואני לא רואה, לא ראיתי שהם הציגו,

עמנואל זלטס:

לא דיברת עם עמנואל?

ישראל קלרמן:

700 ילדים.

עמנואל זלטס:

לא דיברת עם עמנואל זילברמן על זה או עם אריק?

ישראל קלרמן:

שניה, אבל 700 ילדים להכניס שמה? 700 ילדים?

יהודה פרוידינגר:

לא, אבל הם הורסים את הסניף.

ישראל קלרמן:

700 ילדים יכולים, אה,

יהודה פרוידינגר:

הורסים את הסניף,

ישראל קלרמן:

דיברת פעם שעברה, מה אתה רוצה?

יהודה פרוידינגר:

ולא ענו תשובה.

ישראל קלרמן:

תודה רבה, עכשיו אתה נזכר.

יוחנן וייצמן:

למה לא,

ישראל קלרמן:

כל הכבוד.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) הם היו בידיים שלך,

ישראל קלרמן:

בוא, בוא, בוא, תסגור את זה עם חגית, בסדר?

עמנואל זלטס:

עכשיו סיבכת אותו.

ישראל קלרמן:

טוב, אז זהו.

מיטל שקולניק:

הנה, אמי, תסתכל מה שהולך להיות עכשיו זמני. אתה רואה את הקטע פה? זה מה שהולך להיות עכשיו זמני.

ישראל קלרמן:

תראו, אני,

מיטל שקולניק:

חמש מקומות החניה בעצם,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) שנעשה שם, לפי מה ששמעתי שיהיה פתרונות,

אמי ארבל:

אני שאלתי, אי אפשר באזור הזה (לא ברור) .

ישראל קלרמן:

ואני חיכיתי לשמוע את מהנדס העיר ואת (לא ברור), היום הגיע נציג מהנדס העיר ועמנואל זילברמן ואמרו את התשובות על השאלות שאמרנו למה לא לשנות את הבינוי, ומה לגבי הפינוי בינוי, ושמענו, ואת זה תצטוו, את מה שעמנואל זילברמן אמר.

דוברת לא מזוהה:

מי?

ישראל קלרמן:

עמנואל זילברמן,

מיטל שקולניק:

(לא ברור) אז הם הכניסו לפה את החניה, ועוד הוסיפו,

ישראל קלרמן:

מנחל אגף,

מיטל שקולניק:

(לא ברור) פחות שתי חניות,

ישראל קלרמן:

ממלכתי, ממלכתי דתי.

מיטל שקולניק:

(לא ברור) חמש חניות.

ישראל קלרמן:

ואין,

מיטל שקולניק:

חמש-שש. כן. אין, לא היה (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אין בתי ספר שיכולים לקלוט 700,

מיטל שקולניק:

זה היה המקסימום.

ישראל קלרמן:

תלמידים, בפרט שבית הספר הזה בגדילה וכל שנה צריך עוד ילדים וצריכים לבנות את בית הספר הזה. זה לגבי זה. לגבי התכנון, הגיע אמי ארבל בשם מהנדס העיר,

יוחנן וייצמן:

והציג את התב"ע שאושרה.

ישראל קלרמן:

והציג את התב"ע שאושרה,

אמי ארבל:

הקודמת, הקודמת.

ישראל קלרמן:

הקודמת.

אמי ארבל:

הוחלט להפקיד אותה בוועדה המחוזית.

ישראל קלרמן:

וזה גם, והתכנון הוא התכנון,

אמי ארבל:

תואם לתכנון של התב"ע.

ישראל קלרמן:

לא, בסדר, אבל יותר מזה, אבל תגיד גם שזה הכי טוב ש-

אמי ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

הם טענו שזה,

אמי ארבל:

התכנית שמקודמת תואמת למדיניות של מהנדס העיר ושל הוועדה המקומית. מישהו כותב או ש-?

ישראל קלרמן:

כן, כן, נלי, נלי, נלי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, אנחנו רושמים, בוודאי.

נלי צדוק:

תואמת למדיניות?

ישראל קלרמן:

נלי כותבת.

אמי ארבל:

תואמת למדיניות של הוועדה לעיבוי ציפוף מגרשים חומים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

גם וועדת ערר אמרה לנו לעשות,

אמי ארבל:

גם וועדת ערר. במטרה לתת מענה לצרכים העולים וגדלים בשכונות, ולכן מקודמת תכנית חדשה על ידי מהנדס העיר, שמנצלת יותר טוב את המגרש. הבקשה, היתר הבנייה שמוצג לוועדה תואם,

נלי צדוק:

מנצלת את?

עו"ד אילנית מיכאלי:

טוב יותר את המגרש.

אמי ארבל:

יותר טוב את המגרש. היתר הבנייה שמוצג בפני הוועדה תואם לתכנון שאושר במסגרת הוועדה המקומית במסגרת התב"ע.

צביקה אסולין:

איזה שקט, וואי.

ישראל קלרמן:

רגע, עכשיו,

עמנואל זלטס:

כשאמי מדבר תמיד,

יהודה פרוידינגר:

לא, עכשיו צריכים לכתוב,

ישראל קלרמן:

שניה, יהודה. זהו?

אמי ארבל:

מעבר לכך, מבחינת התפקוד של בתי הספר, אין ספק שעדיפה החלופה של בניית בית ספר חדש, (לא ברור) של בית הספר הקיים, פעולה ששומרת על רציפות התפקוד של בית הספר,

נלי צדוק:

שמה? ששומרת,

אמי ארבל:

על רציפות התפקוד של בית הספר ולא מציעה פתרונות במקומות אחרים שספק אם קיימים.

ישראל קלרמן:

אתה רוצה להוסיף את מה ש(לא ברור) לגבי המטרים? לא רוצה להוסיף להחלטה? למה? זה חשוב. טוב, אמרת שלא, אז לא. לגבי חניה ותנועה? לגבי תנועה וחניה,

יהודה פרוידינגר:

לא,

ישראל קלרמן:

שניה. מה?

יהודה פרוידינגר:

גם שהתכנית החלופית שהוצעה על ידי יואל אבן בזמנו, הם הציגו,

ישראל קלרמן:

יהודה, אנחנו,

יהודה פרוידינגר:

שניה. הם הציגו תכנית באמת לפנות את הבניין הקיים למקום אחר,

אמי ארבל:

קודם להרוס אותו ואז לבנות.

יהודה פרוידינגר:

למקום אחר, ושמה יואל אמר שזה הפתרון,

ישראל קלרמן:

אבל אמרו שלא, אבל עכשיו הוא אומר שלא.

יהודה פרוידינגר:

צריך להתייחס לזה שאין מקום לפנות,

ישראל קלרמן:

אבל הוא אמר, הוא אמר את זה לפני שניה. אתה לא מקשיב. הלאה, תנועה וחניה. אתה רוצה, תן לנו, לא? חניה, לגבי החניה מה שאמרו. לא, לא, אמי, לגבי חניה?

אמי ארבל:

לא, צריך לכתוב שכרגע אין מקומות חניה בכלל במסגרת המצב הקיים.

עמנואל זלטס:

למה? יש.

ישראל קלרמן:

לא, אבל,

אמי ארבל:

כרגע אין,

מיטל שקולניק:

לא, אין.

אמי ארבל:

במצב הקיים.

ישראל קלרמן:

אה, נכון.

אמי ארבל:

התכנית,

ישראל קלרמן:

ולכן היה הפרעה לתנועה.

אמי ארבל:

התכנית המבוקשת מציעה סך הכל תוספת,

עמנואל זלטס:

חמש,

אמי ארבל:

של שש כיתות, שש כיתות,

יוחנן וייצמן:

לא, אל תכתוב את זה ככה.

אמי ארבל:

למה לא?

יוחנן וייצמן:

כי לא מתייחסים, זה לא האמת.

אמי ארבל:

למה זה לא האמת?

יוחנן וייצמן:

מחר, כי מתייחסים לזה,

אמי ארבל:

קודם כל (לא ברור). תמיד אומרים את האמת, מה זה לא האמת?

יוחנן וייצמן:

מה? לא,

אמי ארבל:

קודם כל זה האמת. אם אני אומר, זה אמת.

יוחנן וייצמן:

אנחנו מתייחסים לזה ל-24 ולא לשש.

אמי ארבל:

לא, אבל,

ישראל קלרמן:

זה תוספת על הקיים, זה מה שהוא אומר לך.

אמי ארבל:

(לא ברור) לצורך העניין, שכרגע אין מקומות חניה.

יוחנן וייצמן:

כן.

אמי ארבל:

הבקשה כעת כוללת של שש,

ישראל קלרמן:

שש.

אמי ארבל:

שש כיתות לימוד,

ישראל קלרמן:

כן.

אמי ארבל:

והיא לא, היא באה בנוסף, לא, איך ננסח את זה, מה כתבתם? (לא ברור),

נלי צדוק:

התכנית המבוקשת מציעה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ארבע כיתות, שש כיתות,

אמי ארבל:

תוספת, תוספת,

מיטל שקולניק:

שש כיתות .

אמי ארבל:

של שש כיתות,

ישראל קלרמן:

שש כיתות.

אמי ארבל:

שש כיתות מעבר לקיים. נקודה. כפי שהוסבר בדיון על ידי אוריאל, לא יהיה מצב שיפעל גם בית הספר החדש וגם בית הספר שמיועד להריסה.

ישראל קלרמן:

ולכן?

אמי ארבל:

ולכן הבקשה היא למעשה תוספת של שש, בכל אחת משלביות הביצוע,

ישראל קלרמן:

יהיה תוספת רק של שש כיתות.

אמי ארבל:

תהיה תוספת של שש כיתות בלבד.

ישראל קלרמן:

עכשיו,

אמי ארבל:

לצורך כך התכנית מציגה פתרון,

ישראל קלרמן:

חניה. יפה.

אמי ארבל:

של שבע מקומות חניה,

מיטל שקולניק:

שש.

אמי ארבל:

שש, סליחה.

ישראל קלרמן:

לא, שש עכשיו,

אמי ארבל:

לא, לא, כרגע שש, כרגע שש.

מיטל שקולניק:

לא, חמש פלוס,

אמי ארבל:

אחד, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש.

מיטל שקולניק:

חמש.

אמי ארבל:

התכנית מציגה פתרון לשש מקומות חניה חדשים, ולשני מפרצי העלאה והורדה.

מיטל שקולניק:

ולחניית נכים.

ישראל קלרמן:

ושאר המקומות הנצרכים, תכתוב.

אמי ארבל:

כמענה, כמענה לתוספת כיתות הלימוד, כאשר הפתרון בשלב הסופי כולל מפרץ חניה רחב, כולל 39 מקומות חניה, שייתן מענה לכל המגרש.

ישראל קלרמן:

טוב, עכשיו, תנאי לטופס 4, זה מה שרצינו להכניס.

אמי ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

זה הביצוע של הזה, אחרי שהורסים.

אמי ארבל:

יש פה תנאי, תנאי לטופס 4 של בתי הספר,

ישראל קלרמן:

שאחרי ההריסה,

אמי ארבל:

יהיה ביצוע מקומות החניה כפי שאושרו על ידי תושי"ה.

ישראל קלרמן:

כן?

אמי ארבל:

ואפשר להגיד, תיבחן האפשרות להוסיף מקומות חניה נוספים ברחוב.

ישראל קלרמן:

יפה. בסדר? אילנית?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן.

ישראל קלרמן:

יאללה, תיק הבא. איפה חנאן?

אמי ארבל:

תודה רבה.

ישראל קלרמן:

תודה רבה, אמי, תודה.

מיטל שקולניק:

אמי, תודה רבה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אוקי, הוועדה מאמצת את הדברים של,

ישראל קלרמן:

חנאן, תקראו לחנאן דחוף, אנחנו באיחור.

נלי צדוק:

היא הייתה פה עכשיו, איפה היא?

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוועדה מקבלת את ההסברים ואת הדברים שאמר אמי,

ישראל קלרמן:

נציג מהנדס העיר, מנהל מנח"י וכולי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

עכשיו, לגבי אבל מקומות החניה?

ישראל קלרמן:

גמרנו.

מיטל שקולניק:

זהו, הוא סגר את זה.

ישראל קלרמן:

הוא אמר.

מיטל שקולניק:

שש מקומות חניה,

ישראל קלרמן:

שש מקומות חניה נותנים ושאר המקומות תנאי לטופס 4, ביצוע של החניות שיש בשלב ב'.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא מבקשים אבל פטור למקומות נוספים.

ישראל קלרמן:

לא, מה שאפשר פטור, אבל נשארנו גם אחרי הפטור, נשארנו עדיין עם שניים שחייבים. לשניים האלו אנחנו נותנים תנאי לטופס 4, וממילא גם לתנועה, כמו שהוא אמר. טוב, בקיצור, תכניסי גם משהו על התנועה. חנאן, קדימה, תיק הבא, 15: 12. בניית מרפסת, שינויים בקירות חזית.

דליה אלפסי:

זה לאשר בתנאים?

מיטל שקולניק:

זה לאשר בתנאים, ישראל?

ישראל קלרמן:

כן.

חנאן עבד:

אוקי, אנחנו,

ישראל קלרמן:

תוסיפי, אילנית, תוסיפי גם, מיטל, תעברי אחרי זה גם ביחד עם אילנית.

מיטל שקולניק:

ברור, אני עוברת על זה, ברור.

ישראל קלרמן:

ותוסיפו גם בנושא של התנועה גם.

מיטל שקולניק:

הוא אמר בסדר גמור. לא צריך להוסיף,

ישראל קלרמן:

לא, חוץ מחניה. הוא לא כל כך אמר.

מיטל שקולניק:

אני אעבה את זה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא אמר, אני כתבתי.

ישראל קלרמן:

אילנית, בסדר, מאה אחוז. כן, חנאן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל עדיין, בואי נעשה סיכום.

מיטל שקולניק:

בוודאי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש לנו, כמה (לא ברור), אחרי ההפסקה,

מיטל שקולניק:

בסדר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כמה פוטרים.

מיטל שקולניק:

אז תכתבי פה, לעשות סיכום עם אילנית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כמה פוטרים, כמה זה וכמה,

מיטל שקולניק:

כמה יש.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תשלימי, אני לא צריכה (לא ברור), תשלימי. בסדר?

ישראל קלרמן:

דליה ונלי, (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

פטור מחצי,

דליה אלפסי:

כן, צריך להכניס לפה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מקומות,

יוחנן וייצמן:

להטמיע.

מיטל שקולניק:

מה זה, התשובות שנתנו,

יוחנן וייצמן:

ברור.

מיטל שקולניק:

כחלק מה-, מה שאני הכנסתי.

יוחנן וייצמן:

כן.

מיטל שקולניק:

בסדר, בסדר.

יוחנן וייצמן:

ברור.

מיטל שקולניק:

בסדר גמור.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, תודה רבה.

סיום הדיון